

en anden Tid af Aaret; thi nogle Skoler holde Examen paa en Tid, og andre paa en anden. Følgen deraf er, at selv om de i den nye Skole maatte komme i en tilsvarende Klasse, saa vilde de andre Disciple, som allerede ere der, være komne videre i det for Aaret bestemte Pensum, og Disciplene maae derved forstyrres i deres Lærdom. Dernæst har det efter min Mening her været en anden Hovedaarsag til, at Underviisningen ikke har været, som den burde være, at Communen hidtil ikke har betalt Lærerne tilstrækkeligt, og dette har forarsaget, at der har været en stor Fluctuation af Lærere. Naar der andetskedsfra er sagt: vi kunne ikke give Lærerne høiere Gager, thi Underviisningen betragtes af dem kun som en Overgangsbeskæftigelse; de komme her for at faae Timer, og saa see de at slippe bort saa snart som muligt, saa forverxler man efter min Mening Aarsagen med Virkning. Netop fordi man har givet Lærerne saa ringe Betaling, netop derfor have de været nødte til at see at faae noget Bedre. Derfor man havde betalt dem ordentlig, saa var der Mange, der havde baade Sind og Lyst til at blive derved, og som vilde have vundet stor Interesse for Sagen; men naturligtvis, naar man giver dem som tidligere 17 § for Timen for et saaa majsommeligt Arbejde, saa er det dog en Selvfølge, at de maae see at faae noget Bedre, medmindre de ville fulde ihjel. Men naar der saaledes er en stor Fluctuation mellem Lærerne, troer jeg, det er aabenbart, at man faaer mindre gode Lærere, idet de dygtige Folk søge hen, hvor de blive bedst betalte, og det er jo klart, at man med den ringe Betaling sløver Sand og Lyst hos dem, og med hvert Aar, de tilbringe med dette majsommelige Arbejde, bliver det værre. Man maa erindre, at efter den nuværende Scala, der er lagt for Lærernes Gagering, begynder en Lærer med 22 § for Timen; han faaer senere 28 § , og han ender med 33 $\frac{1}{2}$ § ; det er det Maximum, han kan faae. Nu har jeg vel seet, at da denne Sag i Slutningen af Aaret 1855 var under Forhandling i Borgerrepræsentationen, blev der udtalt af en Mand, hvis Stilling maatte skaffe ham Anseelse blandt Borgerrepræsentanterne, at Communen fyldestgjorde, hvad man kunde

fordre af den, at 33 $\frac{1}{2}$ § var det Samme, som de større Skoler give deres Lærere, saa at det altsaa maatte ansees for en anstændig Betaling. Men den ærede Herre, som sagde det, har reent overseet, at disse 33 § vare Maximum, og at Lærerne i Forveien maatte arbejde for en langt mindre Betaling, medens 33 § derimod er en Begyndelsesgage ved de andre Soler. Han har overseet, at, naar en Lærer ved en af de saakaldte større private Skoler vedbliver at undervise der i saa mange Aar, at han kan betragtes som fast Lærer, saa lader han sig ikke nøie med en Betaling af 33 § for Timen. Desuden er der jo ved mange private Skoler Lærere, hvem der allerede strax maa betales et meget høiere Beløb end det, hvorom her er Tale. Mit Forslag gaaer ud paa, at Lærerne skulle have en Begyndelsesgage af 28 § , og at der skal være en stigende Scala af 33, 39, 44 og 50 § , som skal være det Høieste, Læreren kan naae, saa at han for 36 Timers Arbejde om Ugen — et Arbejde, som er vanskeligere end Underviisningen ved de lærde Skoler, thi, om der end ikke udfordres saa mange Kundskaber, saa udfordres der ofte en større Interesse, idet Forretningerne ere mere eensartede og derved mere sløvende — faaer 900 Rd. om Aaret. Jeg skal tillade mig at sammenligne en saadan Gage med den, der gives i andre Stillinger, som kunde parallelliseres dermed. Tæge vi først Kjøbstadskolelærerne, hvis Gagering blev bestemt ved Loven af 8de Marts 1855, saa er Forholdet saaledes; at det nu er Maximum for en Lærer i Kjøbenhavn, som er Minimum for den ugift Lærer i Kjøbstæderne, idet man, naar man sammenlægger de i § 13 af sidstnævnte Lov for Lærerne normerede, Indtægter, ikke vil kunne anslaae dem til Mindre end lidt over 600 Rd. Den gifte Lærers Løn i Kjøbstæderne vil man ikke kunne anfætte til Mindre end imellem 900 à 1000 Rd. om Aaret. Altsaa er det Høieste, som jeg her har tilladt mig at foreslaae for en kjøbenhavnsk Lærer, lig det Mindste, som den gifte Lærer i Kjøbstæderne faaer, og saa maa man desuden vel lægge Mærke til, at i Kjøbstæderne gjælder den Regel, at, naar en Lærer uden egen Skyld faaer færre Timer, saa beholder han dog den Løn, som han engang har faaet, hvorimod den kjø-